

Uitspraak Regionaal Medisch Tuchtcollege te 's-Gravenhage

98 H 206

Het Regionaal Medisch Tuchtcollege te 's-Gravenhage heeft de navolgende beslissing gegeven inzake de klacht van: E, wonende te C, klager, tegen: A, chirurg, wonende te Z, de persoon over wie geklaagd wordt, hierna te noemen de arts.

1. Het verloop van het geding

Het klaagschrift is ontvangen op 17 december 1998. De arts heeft een verweerschrift ingediend, waarna partijen hebben gerepliceerd en gedupliceerd. Partijen hebben geen gebruik gemaakt van de gelegenheid om in het vooronderzoek mondeling te worden gehoord. De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden ter openbare terechtzitting van het College op woensdag 24 mei 2000. Klager en de arts zijn ter zitting verschenen. Zij hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

2. De klacht

Bij een ongeluk op 14 mei 1998 zijn de pezen van klagers beide knieschijven afgescheurd. Hij is de volgende dag door de arts aan zijn knieën geopereerd. Vervolgens is klager zes weken met gips behandeld. Klager heeft nog steeds pijn. Hij verwijt de arts het navolgende:

- a. De arts had, als algemeen chirurg, klager niet mogen opereren, doch had dit moeten overlaten aan een orthopaedisch chirurg.
- b. Er is voorafgaand aan de operatie onvoldoende onderzoek gedaan om vast te kunnen stellen wat klager mankeerde.
- c. De arts heeft de operatie verkeerd uitgevoerd.

3. Het standpunt van de arts

De arts heeft klager op 14 mei 1998 na het ongeluk onderzocht en geconstateerd dat de pezen onder de patellae aan beide knieën waren afgescheurd. Hij heeft klager medegedeeld dat dit operatief behandeld moest worden. Gelet op de beschikbare ruimte in het ziekenhuis is klager

opgenomen op de afdeling die onder supervisie van twee collega's staat. Tijdens de operatie bleek dat het ligamentum patellae inderdaad aan beide zijden was afgescheurd. De arts heeft aan beide zijden de pees gehecht aan de patella. Na de operatie is een gipsverband aangelegd.

Afgezien van enige klachten omtrent het gips aan het linkerbeen, heeft klager geen klachten geuit toen hij nog was opgenomen noch nadien. Klager is nabehandeld door collega G en collega V. Op 24 juni 1998 heeft de collega van de arts, G, klager aangeraden te gaan oefenen. Op 24 juli 1998 verwees een collega-chirurg, V, klager naar de fysiotherapeut. Op 21 september 1998 heeft de arts klager zelf gezien. De arts constateerde de hem bekende spierzwakte in de bovenbenen. De knieën leken stabiel voor wat betreft de bandapparatuur. De functies van de knieën waren goed. De arts heeft klager aangeraden de fysiotherapie te continueren. Nadien heeft klager de arts niet meer bezocht. De arts heeft na de operatie nog overlegd met klagers huisarts, alsmede met W, orthopaedisch chirurg. W constateerde net als de arts de spierzwakte in de bovenbenen, goede functies van de knieën en een hoogstand van de patellae. Hij zag geen reden om te opereren.

De arts heeft klager op de dag van het ongeluk correct onderzocht en voorgelicht. Hij heeft klager de volgende dag lege artis geopereerd. Ook is de arts niet tekort geschoten in de nabehandeling.

4. De beoordeling

4.1. Niet is gebleken dat de arts klager voorafgaand aan de operatie in onvoldoende mate of op onjuiste wijze heeft onderzocht. De arts heeft een juiste diagnose gesteld, op basis waarvan hij terecht klager aan zijn beide knieën heeft geopereerd.

4.2. De arts heeft er voor gekozen om de operatie zelf uit te voeren. Hij kon dit naar het oordeel van het College in redelijkheid beslissen, aangezien een algemeen chirurg in beginsel vol

doende kennis en ervaring heeft om een dergelijke ingreep te doen. De onderhavige ingreep was niet dusdanig bijzonder, dat klager doorverwezen had moeten worden naar een orthopaedisch chirurg. De arts was voldoende gekwalificeerd om de operatie uit te voeren.

4.3. Het College is voorts van oordeel dat de arts de operatie aan beide knieën volgens de regels heeft uitgevoerd. De arts heeft ervoor gekozen om de pezen niet tijdelijk vast te maken aan het bot. Hierdoor kon de arts een tweede operatie uitsparen. In beginsel is deze methode een geschikte behandelingsmethode. Deze methode brengt echter wel met zich mee dat de knieën gedurende langere tijd niet belast mogen worden. Ter zitting heeft de arts aangegeven dat bij een dergelijke operatie gedurende zes weken de knieën niet belast mogen worden. De arts heeft na de operatie in de status slechts 'bedrust' voorgeschreven.

4.4. Een dergelijk advies is ontoereikend, zeker nu de arts de behandeling heeft overgedragen aan collega's (op een andere afdeling). In deze situatie had tenminste van de arts gevergd mogen worden dat hij meer specifiek in de status zou hebben aangegeven dat een bedrust van zes weken geboden was. Dit klemt temeer nu het begrip 'bedrust' onvoldoende informatie geeft over de beoogde duur ervan en nu bovendien een dergelijk lange bedrust vrij ongebruikelijk is. Het College acht het gewenst dat bij overdracht van de nabehandeling de casus door de overdrager mondeling wordt toegelicht.

4.5. Uit het bovenstaande volgt dat de klacht gegrond is. Het College acht de hierna te vermelden maatregel passend.

4.6. Het algemeen belang is ermee gediend dat deze beslissing in bredere kring bekend wordt. Het College zal daarom bepalen dat deze beslissing op hieronder te noemen wijze wordt gepubliceerd, indien deze onherroepelijk is geworden.

Rechtdoende:

– legt de arts de maatregel van waarschuwing op;
– bepaalt dat deze uitspraak bekend zal worden gemaakt door plaatsing in de Staatscourant en door aanbieding ter plaatsing aan de redacties van het Tijdschrift voor Gezondheidsrecht en Medisch Contact een en ander met weglating van de namen, voornamen en woonplaatsen van de in de beslissing genoemde personen, alsmede van de daarin voorkomende andere gegevens die omtrent deze personen een aanwijzing bevatten.

De persoon over wie geklaagd is, alsmede de Inspecteur voor de Gezondheidszorg kunnen tegen deze beslissing hoger beroep instellen bij het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg. De mogelijkheid van beroep staat open binnen zes weken na de dag van verzending van deze beslissing aan partijen. Het tot het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg gerichte beroepschrift wordt ingezonden bij de secretaris van het Regionaal Medisch Tuchtcollege te 's-Gravenhage.

Deze beslissing is gegeven door: Mr. M.A.F. Tan-de Sonnaville, voorzitter, H.L. van Amerongen en Prof. Dr. J.H. van Bockel, leden-geneeskundigen, bijgestaan door Mr. M.G. Hop, secretaris en uitgesproken ter openbare terechtzitting van 19 juli 2000.